

El Pla de Mobilitat Urbana de Barcelona s'ha fixat, fins a l'any 2018, potenciar a la ciutat els desplaçaments a peu, en bicicleta i en transport públic, i situar la contaminació atmosfèrica per sota dels límits que marca la Unió Europea, amb una mobilitat sostenible i segura. També es marca com a objectius una reducció del 30% de morts i del 20% de ferits greus en accidents de trànsit a la ciutat.

El transport a la ciutat

Parc de vehicles
Xifres del 2014
914.511

Desplaçaments diaris a peu
2.483

Turismes
564.194

Motos
203.414

Ciclomotors
63.275

Furgonetes
41.875

Camions
22.044

Altres vehicles
19.709

Font: Enquesta de Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona 2014

ROSA M.
ESTEVA

Empresària de restauració

La cofundadora del Grupo Tragalum va néixer a Barcelona el 1941 i, després de divorciar-se i amb quatre fills, va començar al món empresarial el 1986 amb el Mordisco. El grup de restauració té avui 18 restaurants i un hotel.

PRESERVEM LA SEVA SINGULARITAT

D'ara al 2025 crec que un dels aspectes prioritaris per a Barcelona hauria de ser preservar-ne la identitat i aconseguir que no es converteixi en una ciutat sense personalitat pròpia, una marca blanca. Per això necessitem que l'Ajuntament doni suport als emprenedors i faciliti els tràmits necessaris perquè puguin tirar endavant projectes que reverteixin en la ciutat i la reforcin. Per a mi, un element fonamental de les ciutats són les àrees verdes. Barcelona no disposa de gaires parcs i jardins. Per això és important que els que tenim estiguin ben gestionats i, sobretot, cuidats. Aquests equipaments són essencials per fer una ciutat més amable, acollidora i saludable.

Entre les coses que crec que s'haurien de deixar de fer a Barcelona d'ara

S'hauria de prohibir l'ús del banyador al carrer. Dóna sensació de deixadesa

fins al 2025 destacaria la permissivitat respecte a l'ús del banyador en els espais públics i carrers de la ciutat. S'hauria de prohibir que tant locals com turistes es passeessin en roba de bany. Segons el meu parer, és una imatge que transmet una sensació de deixadesa i que dóna una idea esbiaixada de com és o com volem que sigui Barcelona.

És un fet que va lligat a una altra situació que m'agradaria que canviés en els pròxims anys: la pèrdua de l'essència dels mercats de Barcelona. Crec que hauríem de lluitar per mantenir-ne el caràcter particular i, per això, apostaria per eliminar la venda de suc de fruita com a reclam turístic.

Per acabar, també crec que s'hauria de treballar per fer desaparèixer un dels grans inconvenients de Barcelona: els embussos de trànsit. En aquest sentit, crec que és interessant que treballem per a una mobilitat més sostenible, que redueixi la pol·lució i la contaminació acústica i, d'aquesta manera, millorar la qualitat de vida dels barcelonins.

ROSA
BALAGUER

Educadora

En ple Raval hi ha el Casal d'Infants, entitat referent en la lluita contra l'exclusió social, que té com a directora general Balaguer, llicenciada en filosofia i lletres nascuda el 1965 i especialitzada en ciències de l'educació.

PER UNS BARRIS IGUALS EN OPORTUNITATS

Ens preocupen els barris perquè és on viuen i creixen els nostres infants i joves. Malauradament, el barri i el codi postal condicionen cada cop més la vida de molts nens i nenes, joves i les seves famílies. Alhora, moltes decisions polítiques posen encara més en qüestió la igualtat d'oportunitats. I això no pot continuar: fan falta polítiques valentes que inverteixin en els barris que més ho necessiten. Cal prioritzar la inversió en infància i joves: això passa per unes prestacions adequades i per discriminar positivament les persones amb nens i nenes, però també per invertir en educació, i des del primer moment, ja que l'etapa de 0-6 anys és clau. Resulta essencial una escola de qualitat, no segregada i oberta als barris, així com garantir que totes les famílies puguin participar en el procés educatiu dels

S'ha de discriminar positivament les persones que tenen nens i nenes

fills i filles, un aspecte clau en la lluita contra un fracàs i un abandonament escolar inacceptables al segle XXI.

L'educació, però, va més enllà de l'escola. Fora de l'horari escolar els infants també guanyen o perden oportunitats: hem de garantir les activitats educatives i el reforç escolar als que més ho necessiten, que, paradoxalment, avui són els que n'estan més exclosos.

És hora també de superar certs tòpics que estigmatitzen les persones que pateixen les conseqüències d'un sistema social injust. Les persones volen treballar i són capaces de prendre decisions. Cal apostar per uns barris amb una comunitat més implicada i participativa, potenciant les xarxes de persones i els espais comunitaris, on tothom se senti escoltat, respectat i protagonista, i generar així benestar individual i col·lectiu. Només d'aquesta manera, recuperant el paradigma de les persones, deixarem de banda pràctiques i visions caritatives pròpies del segle XIX i entre totes i tots farem dels barris entorns amb més oportunitats i més justos.